

"Juokse Samina!" Samina kuuli äitinsä äänen. "Niin juokse! Unohda meidät!" isä huusi. "Älä koskaan palaa. Selvittämään salaisuuttamme." äiti huusi. "Se on liian vaarallista." isä huusi. Samina heräsi. Hän nousi ja lähti ulos. Katukellosta hän näki kellon olevan 05.23. Samina ei välittänyt ajasta vaan lähti kävelemään kohti metsää. Se oli kaukana, mutta Samina ei välittänyt. Hän halusi löytää vanhempansa. Hän halusi tietää kaiken. Miksi he lähtivät? Miksi he eivät kertoneet salaisuuttaan? Mikä edes oli tuo salaisuus? Samina lähti suorittamaan operaatio KV (Kadonneet vanhemmat), sillä halusi tietää itsestään. Ehkä vanhemmat tietäisivät vastauksen viime-ajan selkäkutinaan. Samina kosketti selkäänsä, mutta pian hän kiljaisi. Selässä ei ollut pelkkä selkä. Samina jatkoi tunnustelua. Saminalla oli siivet. "Miten tämä on mahdollista.....?!" hän mumisi itsekseen. Samina koetti lepattaa käsillään siipiä. Ei toiminut. Samina huokaisi. "Miten näiden muka pitäisi toimia?!" hän huusi. Hän istui kivelle ja sulki silmänsä. Hän kuvitteli itsensä lentämään siivillä, vaikka eihän siitä edes olisi apua. Samina nousi kiveltä. Mutta missä maa oli? Samina avasi silmänsä. Hän lensi. ^Ajatuksilla.^ hän ajatteli. Samina ajatteli lentämistä ja että voisi itse hallita siipiään. Pienen harjoittelun jälkeen, Samina oli miltein mestari lentämisellä. "Siistiä." Samina sanoi ennen kuin lähti kiitämään kohti metsää.